

Znak: P-1.4131.444.2025.AS
Szczecin, 28 stycznia 2026 r.

Rada Miejska w Tucznie

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, poz. 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/160/2025 Rady Miejskiej w Tucznie z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna.

Uzasadnienie

W dniu 18 grudnia 2025 r. Rada Miejska w Tucznie podjęła uchwałę Nr XXIV/160/2025 w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie akt ten wpłynął w dniu 30 grudnia 2025 r.

W ocenie organu nadzoru uchwała ta w sposób istotny narusza prawo ze względów omówionych poniżej.

W uchwale Nr XXIV/160/2025 Rada Miejska w Tucznie uznała za bezzasadną skargę na działalność Burmistrza Tuczna (§1), zobowiązując Przewodniczącą Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi (§2).

Takie rozstrzygnięcie skargi nakłada na organ ją rozpatrujący obowiązek właściwego powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy. Zgodnie z art. 238 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego¹ Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. Art. 239 §1 ww. ustawy stanowi zaś, że: *W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.*

¹ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Analiza dokumentów zgromadzonych w toku postępowania nadzorczego względem uchwały Nr XXIV/160/2025 wykazała, że Rada Miejska w Tucznie nie spełniła wymogów wynikających z cyt. przepisów. Pismem z dnia 22 grudnia 2025 r., znak: OOG.0004I.29.2025, do skarżącego przesłana została wyłącznie ww. uchwała, a w treści tego pisma Przewodnicząca Rady w żaden sposób nie odniosła się do sposobu rozpatrzenia skargi oraz – wobec uznania skargi za bezzasadną – nie uzasadniła stanowiska Rady Miejskiej, a także nie pouczyła skarżącego o pozostawieniu w aktach sprawy ponownej skargi wniesionej w tej samej sprawie bez przedstawienia nowych okoliczności, do czego obliuguje art. 238 Kpa.

Sama uchwała Nr XXIV/160/2025 również nie wypełnia dyspozycji ww. przepisów. W uzasadnieniu do tego aktu obszernie przywołano treść art. 227, art. 229 i art. 230 Kpa, które ogólnie określają przedmiot skargi oraz organy właściwe do rozpatrywania skarg, nie wskazano jednak regulacji, odnoszących się do zarzutów sformułowanych w skardze rozpatrzonej omawianą uchwałą. O ile jednak zacytowanie powyższych przepisów uznać można za uzasadnienie prawne do sposobu załatwienia skargi, to brak jest rzetelnego przedstawienia stanu faktycznego sprawy oraz argumentów, które skłoniły Radę Miejską w Tucznie do uznania skargi za bezzasadną.

W uzasadnieniu do uchwały wskazano jedynie, że skarga Pana M. P. z dnia 4 listopada 2025 r. (wpływ do organu 12 listopada 2025 r.) zawierała zarzut nierozpatrzenia przez Burmistrza Tucznia skargi z dnia 5 sierpnia 2025 r. dotyczącej niezgodnego z prawem prowadzenia postępowania administracyjnego i wydania decyzji o warunkach zabudowy, przekazanej Burmistrzowi uchwałą Nr XX/139/2025 Rady Miejskiej w Tucznie z dnia 25 września 2025 r. Zamieszczono ponadto informację o przekazaniu skargi do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz o zapoznaniu się jej członków z treścią skargi, z opinią prawną i dokumentacją dotyczącą skargi oraz o wyniku głosowania komisji nad zasadnością skargi (2 głosy za, 2 głosy przeciw i 1 głos wstrzymujący się). Nie sposób uznać zatem, że należycie został przedstawiony stan faktyczny sprawy. W uzasadnieniu do uchwały w ogóle nie zostały przedstawione argumenty, które przesądziły o uznaniu przez Radę Miejską w Tucznie zarzutów skargi za nieuzasadnione. Co więcej, uzasadnienie do uchwały w zasadzie nie zawiera stanowiska Rady Miejskiej w Tucznie, lecz przedstawia tylko czynności podjęte przez jej organ wewnętrzny - Komisję Skarg, Wniosków i Petycji i rezultat głosowania jej członków.

Podkreślenia wymaga, że uzasadnienie faktyczne powinno wskazywać w szczególności fakty, które organ rozpatrujący skargę (tu: Rada Miejska w Tucznie) uznał za udowodnione, bądź nie, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. W uzasadnieniu powinno się więc znaleźć nie tylko rzetelne przedstawienie stanu faktycznego sprawy, ale także ocena zebranego materiału dowodowego i wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia (uznania skargi za bezzasadną). Organ musi zawsze w sposób niebudzący wątpliwości wykazać bezzasadność skargi i wyjaśnić stronie prawne podstawy swego rozstrzygnięcia².

Biorąc pod uwagę kolegialny charakter organu stanowiącego gminy zasadne jest twierdzenie, że zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi przybiera w tym przypadku formę uchwały. W konsekwencji, obligatoryjnymi elementami uchwały w

² Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 5 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Bd 199/11.

sprawie rozpatrzenia skargi są uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 Kpa, tj. te elementy wprost wskazane przez ustawodawcę w art. 238 §1 Kpa. Powyższych wymogów nie spełnia uchwała Nr XXIV/160/2025 Rady Miejskiej w Tucznie, która została doręczona skarżącemu jako informacja o odmownym załatwieniu jego skargi na działania Burmistrza Tuczna. W konsekwencji, skarżący nie został zawiadomiony o sposobie rozpatrzenia skargi zgodnie z przepisami.

Takie postępowanie Rady Miejskiej w Tucznie nie tylko uchybia dyspozycji normy zawartej w art. 238 §1 Kpa, ale prowadzi też do naruszenia fundamentalnych zasad, którymi organ administracji zobowiązany jest kierować się w toku postępowania. Zgodnie bowiem z art. 7 ww. ustawy organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z kolei, art. 8 omawianego aktu stanowi, że postępowanie winno być prowadzone w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. Zdefiniowane przez prawodawcę w ten sposób reguły odnoszą się zarówno do postępowań kończących się wydaniem decyzji administracyjnej, jak też tych, których przedmiotem jest rozpatrzenie skargi.

Niezależnie od powyższego, uchwała Nr XXIV/160/2025 Rady Miejskiej w Tucznie z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna jest wadliwa również z innego powodu.

W postępowaniu nadzorczym ustalono, że w skardze rozpatrzonej tą uchwałą skarżący zarzucił Burmistrzowi Tuczna nieudzielenie odpowiedzi na jego skargę z dnia 5 sierpnia 2025 r., która dotyczyła niezgodnego z prawem prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy. Podkreślić trzeba, że tę pierwszą skargę Rada Miejska w Tucznie uchwałą Nr XXI/139/2025 z dnia 25 września 2025 r. przekazała do rozpatrzenia Burmistrzowi Tuczna w toku postępowania prowadzonego przez ten organ. Rada postąpiła wówczas słusznie, bowiem w myśl art. 234 Kpa w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu (pkt 1), zaś skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu (pkt 2). Zdaniem organu nadzoru skarga z dnia 4 listopada 2025 r. dotyczy tego samego indywidualnego postępowania administracyjnego (w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy), powinna więc być również rozpatrzona w tym postępowaniu.

Z informacji udzielonych wojewodzie przez Przewodniczącą Rady Miejskiej w Tucznie w piśmie z dnia 14 stycznia 2026 r., znak: OOG.0004.1.1.2026, wynika, że ww. postępowanie dotyczące wydania warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na rozbudowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego o schody zewnętrzne zostało zakończone, a w decyzji Burmistrza Tuczna, która stała się ostateczna w dniu 16 września 2025 r., zostały uwzględnione wszystkie zarzuty skarżącego ujęte w pierwszej skardze.

Należy mieć tu na względzie treść art. 235 §1 Kpa, który stanowi, że Skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się za zależną od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie. Niemniej jednak, oceny zasadności zastosowania cyt. regulacji w danej sprawie dokonuje organ, który prowadził postępowanie – tu Burmistrz Tuczna prowadzący postępowanie w sprawie

wydania decyzji o warunkach zabudowy. A zatem, również skarga z dnia 4 listopada 2025 r. powinna być przekazana Burmistrzowi Tuczna, a nie rozpatrzona przez Radę Miejską w Tucznie.

W tym stanie rzeczy, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXIV/160/2025 Rady Miejskiej w Tucznie z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia

Wojewody Zachodniopomorskiego

Wicewojewoda Zachodniopomorski

I Wicewojewoda Zachodniopomorski

Bartosz Brożyński